

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1065/2020
06.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ненада Цветковића, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ивана Чвркића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 188/19 од 17.10.2019. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 133/19 од 22.05.2020. године, у седници већа одржаној 06.10.2020. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Цветковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 188/19 од 17.10.2019. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 133/19 од 22.05.2020. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 188/19 од 17.10.2019. године, окривљени Ненад Цветковић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од једне године и два месеца и новчану казну у износу од 50.000,00 динара, те му је опозван условни отпуст са издржавања казне затвора која му је изречена правноснажном пресудом Вишег суда у Краљеву Кв 254/14 од 23.12.2014. године и узета као утврђена казна затвора у трајању од три године и два месеца и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године и два месеца у коју му је урачунато време проведено у притвору од 07.01.2012. до 24.01.2012. године и од 03.07.2018. до 26.09.2018. године, време проведено на издржавању казне затвора од 15.05.2015. до 11.09.2017. године и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 27.09.2018. до 27.05.2019. године и на новчану казну „као споредну казну“ у одређеном износу од 50.000,00 динара коју је дужан платити у року од 30 дана по правноснажности пресуде, а у противном ће иста бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне

затвора. Од окривљеног је на основу члана 348. став 6. КЗ одузето оружје, као у изреци пресуде, те је обавезан да суду накнади трошкове паушала а трошкове кривичног поступка Основном суду у Краљеву и Основном јавном тужиоцу у Краљеву.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 133/19 од 22.05.2020. године, одбијене су, као неосноване, жалбе Основног јавног тужиоца у Краљеву и бранилаца окривљеног и потврђена првостепена пресуда.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног, адвокат Иван Чвркић, на основу члана 483. став 1. ЗКП, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП и члана 440. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да укине побијане пресуде и предмет врати на поновну одлуку и суђење првостепеном суду, пред потпуно измењеним већем или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе као и да трошкови поступка падну на терет буџетских средстава суда или органа који је иницирао и водио кривични поступак.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног, адвоката Ивана Чвркића се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводима да се правноснажне пресуде заснивају на „недозвољеним доказима: пресуди Вишег суда у Краљеву СПК 15/18 од 19.09.2018. године којом је АА оглашен кривим те на исказу „саоптуженог“ - АА који, по ставу одбране нема то својство. Окривљени АА је споразум о признању кривичног дела склопио са Вишим јавним тужиоцем у Краљеву 19.09.2018. године а исти је прихватио Виши суд у Краљеву 19.09.2018. године, за време док је поступак потврђивања оптужнице још трајао, с`обзиром да је рок за изјављивање жалбе истекао 21.09.2018. године, што у формалноправном смислу показује да окривљени АА и окривљени Ненад Цветковић никада нису били саоптужена лица, тако да исказ окривљеног АА није могао бити прочитан у смислу члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП.

Врховни касациони суд изнете наводе, у поднетом захтеву, оцењује као неосноване.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП је прописано: „Осим у случајевима посебно прописаним у овом закону, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саоптужених или већ оптужених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. овог законика ако је, између осталог, као у тачки 5) овог члана прописано „да је реч о исказу саоптуженог према којем је кривични поступак раздвојен или већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом.“

Из списка предмета произлази да је Виши јавни тужилац у Краљеву, након спроведене истраге, Вишем суду у Краљеву поднео оптужницу Кто 32/18 од 16.08.2018. године против окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и окривљеног Ненада Цветковића због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ.

Такође, из списка предмета произлази да је пресудом Вишег суда у Краљеву СПК 15/18 од 19.09.2018. године прихваћен споразум о признању кривичног дела СК 19/18 од 19.09.2018. године закључен између Вишег јавног тужиоца у Краљеву и окривљеног АА, (по оптужници ВЈТ у Краљеву Кто 32/18 од 16.08.2018. године), окривљени АА оглашен кривим због извршеног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године коју ће издржавати у кућним условима уз примену електронског надзора.

Врховни касациони суд налази да је првостепени суд, законито, управо применом члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, с`обзиром на то да се ради о правноснажној пресуди против саоптуженог АА, према коме је кривични поступак већ окончан осуђујућом пресудом, извео као доказ пресуду Вишег суда у Краљеву и извршио упознавање са садржином записника о исказу саоптуженог.

У разлозима првостепене пресуде јасно стоји да је суд применом члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП извео доказ читањем исказа окривљеног АА од 02.07.2018. године и 04.07.2018. године. Овако прибављен доказ је у свему сагласан са одредбама ЗКП, и представља законит доказ на коме се пресуда може заснивати, као што је законит доказ и правноснажна пресуда истог суда СПК 15/18 од 19.09.2018. године.

Поред тога, побијане правноснажне пресуде се заснивају и на другим доказима изведеним на главном претресу пред Вишим судом у Краљеву, појединачно побројаним на страни 5 и 6 првостепене пресуде, на исказима сведока и писаним доказима.

Врховни касациони суд је, имајући у виду све напред наведено, нашао да побијане правноснажне пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује поднетим захтевом браниоца окривљеног.

Такође, поднетим захтевом браниоца окривљеног се изричито, нумерички указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и тачка 3) ЗКП као и на повреду одредбе члана 440. ЗКП које не представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости, из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, од стране браниоца окривљеног, то је у наведеном делу, захтев оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног, Иван Чвркић, указује и на повреду одредбе члана 33. Устава Републике Србије.

Имајући у виду да је одредбом члана 484. ЗКП, која прописује обавезан садржај захтева прописано да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење „члан 485. став 1.“, а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права, при чему бранилац окривљеног није навео разлог за подношење захтева нити је уз захтев доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног у поступку, које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, Врховни касациони суд налази да захтев за заштиту законитости окривљеног нема прописан садржај, у односу на напред наведене повреде Закона.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић